Dosarul nr. 3-1491/2023
2-23087941-12-3-20062023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16.07.2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Andrei Ciorbă împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, persoană terță Constantin Turuta, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

La 20.06.2023, Andrei Ciorbă, reprezentat de avocatul Gheorghe Macovei, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, persoană terță Constantin Turuta, solicitând:

- Anularea Deciziei Nr. 3/6/2023 din 20.03.2023 emisă de Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților;
- Obligarea Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din RM să emită o decizie de sancționare a avocatului Constantin Turuta, pe marginea plîngerii depuse de Andrei Ciorbă.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 09.02.2023, a depus la Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, o plângere privind abaterile disciplinare ale avocatului Turuta Constantin.

Prin Decizia nr. 3/6/2023 din 20.03.2023, emisă de Comisia de etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, s-a respins plângerea depusă ca fiind neîntemeiată.

Astfel, reclamantul face trimitere la prevederile art. 42, alin. (6) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură: „Hotărârile Comisiei pentru etică și disciplină și ale Comisiei de cenzori se contestă în instanța de contencios administrativ în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără a recurge la procedura prealabilă. Deci, notează că Decizia nr. 3/6/2023 din 20.03.2023, emisă de Comisia de etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, a recepționat-o la data de 19.05.2023.

Prin urmare, reclamantul a formulat prezenta acțiune pentru a-și exprima dezacordul cu Decizia nr. 3/6/2023 din 20.03.2023, emisă de Comisia de etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, considerând-o drept una neîntemeiată și pasibilă de anulare, reieșind din considerentele ce urmează a fi expuse.

Reclamantul menționează că la data de 17.05.2021, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciorbă Galina, privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei pentru întreținere și partajarea averii comune.

Prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea a fost repartizată în mod aleatoriu către judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul Central - PROCA Mihail, dosarului fiindu-i atribuit nr. 2-1231/2021 și PIGD: 2-21072467-38-2-1705202.

La faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, mai exact la data 25.01.2022, de către avocatul Turuta Constantin, reprezentantul lui Ciorbă Galina, adică a părții oponente, a fost depusă o cerere privind declararea probei false și atragerea intervenientului accesoriu în procesul civil.

La cererea menționată a fost anexată o copie a unui contract de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, pe care avocatul Turuta Constantin îl pretindea ca fiind încheiat între Ciorbă Andrei și „Dinamo-Avtoimport" SRL, prin care primul ar fi vândut ultimului un automobilul Toyota Avensis. Pe copie respectivă figurează mențiunea „CORESPUNDE CU ORIGINALUL" aplicată de avocat. Reclamantul atrage atenția că nu a semnat niciodată un contract de vânzare-cumpărare cu „Dinamo-Avtoimport" SRL, iar semnătura care persistă pe așa numitul contract de vânzare-cumpărare din 16.11.2021 nu-i aparține.

Inițial, aceste dubii și-au avut sorgintea în compararea pretinsei semnături a lui Ciorbă Andrei, din contract cu semnătura aplicată de acesta pe mandatul seria MA nr. 1600338 din 04.05.2021, prin care Ciorba Andrei l-a împuternicit pe avocatul Macovei Gheorghe ca să îl reprezinte în instanță de judecată, în litigiul civil legat de divorț și partajul averii.

La fel, reclamantul comunică că a trezit dubii rezonabile și faptul că, deși instanța de judecată a obligat la prezentarea originalului contractului de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, în vedere comparării copiei cu originalul, acesta nu a fost prezentat.

Prin urmare, în situația creată, în vederea spulberării tuturor dubiilor, a apelat la expertul grafolog Golubenco Gheorghe, în vederea efectuării expertizei grafoscopice, în aspect comparativ a originalului contractului de vânzare-cumpărare din 09.10.2021 și copiei contractului de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, având în vedere că originalul nu a fost prezentat, având la bază și alte mostre de scris și semnături obținute de la Ciorbă Andrei, în acest sens expertul întocmind Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 104 din 08.07.2022. Remarcă că, expertul face o concluzie determinantă în privința copiei contractului de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, prezentat de avocatul Turuta Constantin, și anume că nu este semnat de Ciorba Andrei, ceea ce denotă faptul că această probă a fost falsificată, cu scopul de a întemeia poziția părții adverse pe dosar.

Având la bază anume aceste circumstanțe și probe, reclamantul subliniază că a înaintat plângerea către Comisia de etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, în vederea atragerii la răspundere disciplinară a avocatului Turuta Constantin pentru prezentarea unei copii adeverite de avocat, care după cum s-a arătat în raportul de expertiză era falsă.

Subsecvent, reclamantul susține că în Decizia emisă deși Comisia face referire/citează anumite norme juridice, aceasta nu dă explicație cum anume normele respective se pliază pe circumstanțele speței și cum anume normele respective susțin soluția comisei.

Astfel, reclamantul accentuează că motivarea actului administrativ este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Conform alin. (1) art. 118 din Codul administrativ din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ și condiționează legalitatea acestuia.

Analizând decizia contestată reclamantul reține că, decizia Comisiei de etică și disciplină nu conține nici o motivare clară și plauzibilă, reprezentând de fapt niște compilări formale a textelor

normative, nefiind date o explicare pe marginea acestora și aplicabilitatea lor în speță și de ce anume aceste norme întemeiază soluția comisiei.

Efectiv Comisia de etică și disciplină prin acțiunile sale în cadrul procedurii administrative a încălcat și prevederile art. 32 Cod administrativ, or procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii, inclusiv etapa de motivare a actului administrativ emis.

Astfel, din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

În aceeași ordine de idei, reclamantul consideră că încălcările reținute, denotă caracterul incert al actului administrativ individual defavorabil. Or, alin. (1) art. 119 din Cod administrativ, indică că, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert, trebuie să denote raționamentul actului administrativ individual emis, încât dispozitivul să fie rezultatul unei raționament juridic consecutiv, proporțional și previzibil.

În acest sens, reclamantul afirmă că nu îi sunt clare motivele pe care comisia își întemeiază decizia și concluziile determinante făcute în aceasta, în contextul argumentelor aduse și probelor prezentate de acesta în plângerea depusă. Prin urmare, Comisia de etică și disciplină nu a prezentat nici un motiv obiectiv și nici o justificare obiectivă a respingerii sesizării/plângerii depuse, ceea ce la fel, condiționează ilegalitatea deciziei.

Reclamantul notează că nu-i este clar raționamentul constatării făcute de Comisia de etică și disciplină precum că „avocatul vizat în sesizare nu a limitat accesul petiționarului la un proces echitabil”, ținând cont de faptul că potrivit lit. b) alin. (2) art. 44 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură: „Comisia pentru etică și disciplină analizează cazurile de încă/care de către avocați și avocații stagiari a disciplinei și a normelor de etică profesională”.

Altfel, reclamantul concluzionează că Comisia de etică și disciplină, în temeiul legii, este abilitată cu constatarea și sancționarea avocaților și avocaților stagiari pentru încălcarea disciplinei și a normelor de etică profesională, dar nicidecum cu aprecierea echitabilității unui proces în instanța de judecată. Aspectul menționat supra denotă în mod repetat incertitudinea actului administrativ adoptat, motivarea acestuia și neconcordanța concluziilor expuse de comedie cu obiectul plângerii/sesizării.

Reclamantul își întemeiază cererea de chemare în judecată pe baza prevederilor legale, art. 38 alin. (2), art. 39 alin. (1), art. 40, art. 189 alin. (1), art. 206 alin. (1), art. 224 alin. (1) din Codul administrativ.

R/Pârâtului – Uniunea Avocaților, avocatul Anatolie Barbacar, a expediat la 02.10.2023 în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) referință, în temeiul căreia a solicitat : a respinge integral acțiunea reclamantului, ca fiind neîntemeiată (f.d.52-58).

În ședința de judecată, reclamantul cît și r/pîrîtului, nu s-au prezentat, instanța însă în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Persoana terță - Constantin Turuta, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii.

Audiind explicațiile părții prezente, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanța de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, Decizia Comisiei pentru etică și disciplină nr. 3/6/2023 din 20.03.2023 (f.d.37-44), constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru Andrei Ciorbă pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea gen de litigii sunt exceptate de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 42 alin.(6) al Legii nr.1260 din 19.07.2022 cu privire la avocatură, combinat cu art. 163 lit. c) Cod Administrativ.

Conform art. 209 Cod Administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la : b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelînd momentul comunicării Deciziei nr. 3/6/2023 din 20.03.2023 (f.d.45-46), cu momentul înaintării acțiunii în judecată – 20.06.2023, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, Andrei Ciorbă revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în obligare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 alin. (1) Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit.b) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri : obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actelor administrative contestate, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Materialele cauzei și a dosarului administrativ atestă că, la 09.02.2023, Andrei Ciorbă a adresat Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM, o sesizare prin care a solicitat : Să fie atras la răspundere disciplinară avocatul Turuta Constantin, cu efectuarea unui control în cadrul inițierii procedurii disciplinare pe numele avocatului vizat şi sancţionarea disciplinară corespunzătoare a încălcărilor disciplinare comise de această persoană.

În textul sesizării a fost invocat următoarele : „La 17.05.2021, Ciorbă Andrei a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciorbă Calina, privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei pentru întreţinere şi partajarea averii comune.

Prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor cererea a fost repartizată în mod aleatoriu către judecătorul Judecătoriei Orhei sediul Central - Proca Mihail, dosarului fiindu-i atribuit nr. 2-1231/2021 şi PIGD-ul: 2-21072467-38-2-17052021.

La fel, pe rolul aceleiaşi instanţe se află şi acţiunea reconvenţională, depusă de Ciorbă Galina prin intermediul reprezentantului, avocatul Turuta Constantin, împotriva lui Ciorbă Andrei, privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori.

La faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, mai exact la data 25.01.2022, de către avocatul Turuta Constantin a fost depusă o cerere privind declararea probei false și atragerea intervenientului accesoriu în procesul civil.

La cererea menţionată a fost anexată o copie a unui contract de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, pe care avocatul Turuta Constantin îl pretinde ca fiind încheiat între Ciorbă Andrei şi „Dinamo-Avtoiinport” SRL, prin care primul ar fi vândut ultimului un automobil Toyota Avensis. Pe copia respectivă figurează menţiunea „CORESPUNDE CU ORIGINALUL” aplicată de avocat.

Copia contractului respectiv a fost prezentat de avocatul Turuta Constantin în încercarea de a defăima un înscris prezentat de Ciorbă Andrei la dosarul civil, şi anume contractului de vânzare-cumpărare din 09.10.2021.

Menţionăm că, Ciorbă Andrei nu a semnat niciodată un contract de vânzare-cumpărare cu „Dinamo-Avtoimport” SRL, iar semnătura care persistă pe aşa numitul contract de vânzare-cumpărare din 16.11.2021 nu-i aparţine lui Ciorbă Andrei. Fapt despre care s-a comunicat şi instanţei civile de mai multe ori.

Iniţial, aceste dubii şi-au avut sorgintea în compararea pretinsei semnături a lui Ciorbă Andrei, din contractul din 16.11.2021, cu semnătura aplicată de acesta pe mandatul seria MA nr. 1600338 din 04.05.2021, prin care Ciorbă Andrei l-a împuternicit pe avocatul Macovei Gheorghe ca să îl reprezinte în instanţă de judecată, în litigiul civil legat de divorţ şi partajul averii.

La fel, a trezit dubii rezonabile şi faptul că, deşi instanţa de judecată a obligat la prezentarea originalului contractului de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, în vedere corespunderii copiei cu originalul, acesta nu a fost prezentat.

Prin urmare, în situaţia creată, în vederea spulberării tuturor dubiilor, Ciorbă Andrei a apelat la expertul grafolog Golubenco Gheorghe, în vederea efectuării expertizei grafoscopice, în aspect

comparativ a originalului contractului de vânzare-cumpărare din 09.10.2021 şi copiei contractului de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, având în vedere că originalul nu a fost prezentat, avînd la bază și alte mostre de scris și semnături obținutede la Ciorbă Andrei, în acest sens expertul întocmind Raportul de expertiză extrajudiciară nr.104 din 08.07.2022.

Observă că, expertul face o concluzie determinantă în privinţa copiei contractului de vânzare-cumpărare din 16.11.2021, prezentat de avocatul Turuta Constantin, şi anume că nu este semnat de Ciorbă Andrei, ceea ce denotă faptul că această probă a fost falsificată, cu scopul de a întemeia poziţia părţii adverse pe dosar.

Mai este relevant şi faptul că, deşi avocatul Turuta Constantin pretinde actul prezentat drept un contract, în esenţă un acord de voinţă între două persoane, pe acesta figurează doar o singură semnătură, pe care expertul a identificat-o ca fiind falsă.

Din circumstanţele menţionate, se poate constata că avocatul Turuta Constantin a prezentat un act autentificat, în sensul în care copia respectivă ar corespunde cu originalul, iar originalul nu a fost prezentat la solicitarea instanţei, însă fiind constatat cert că semnătura de pe actul prezentat este una falsă, ceea ce contravine legii şi urmează a fi sancţionat.

Pe cale de consecinţă, declaraţia avocatului precum că copiile respective ar corespunde cu originalul a fost făcută în vederea producerii unor consecinţe juridice, însă aceasta nu este în concordanță cu realitatea, adevărul fiind alterat, ceea ce denotă abatere de la normele etice ale profesiei de avocat, fiind necesară atragerea la răspundere disciplinară.

În concluzie, atrage atenţia Onoratei Comisii că avocatul Turuta Constantin, a avut un comportament etic incorect, exercitând drepturile procesuale fără bună credinţă, admiţând astfel procedee incompatibile cu demnitatea profesiei de avocat” (f.d.15-19).

La 01.03.2023, persoana terță Constantin Turuta, a prezentat Uniunii Avocaților explicații/referința, menționând că cele relatate de Ciorbă Andrei nu corespund realității (fila nr. 24-26, dos.administrativ).

La 20.03.2023, a fost emisă decizia Comisiei pentru etică și disciplină nr. 3/6/2023 în cauza disciplinară intentată în privința avocatului Constantin Turuta, prin care s-a decis :

1. A constata în acţiunile avocatului Turuta Constantin, titularul licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 3577 din 23.02.2021, lipsa abaterilor disciplinare în activitatea sa de avocat la examinarea şi derularea cazului în speţă;

2. A respinge plângerea petiţionarului Ciorbă Andrei referitor la pretinsele abateri disciplinare din partea avocatului vizat, ca fiind neîntemeiată;

3. Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării şi poate fi contestată la Judecătoria Chişinău sediul Rîşcani (mun. Chişinău, str. Kiev, 3) în termen de 30 de zile de la comunicare în conformitate cu prevderile art. 42 alin. (6) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură şi Codul administrative al Republicii (f.d.37 - 44).

Manifestînd dezacordul cu decizia emisă, Andrei Ciorbă, reprezentat de avocatul Gheorghe Macovei, a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Prevederi relevante ale Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, sunt următoarele :

Articolul 1. Noţiunea profesiei de avocat.

(1) Profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor.

(2) Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Articolul 54. Obligaţiile avocatului.

(1) Avocatul este obligat:

a) să pledeze pentru liberul acces la justiţie, pentru un proces echitabil realizat într-un termen rezonabil;

b) să acorde asistenţă juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

c) să acorde asistenţă juridică garantată de stat în volumul solicitat de oficiile teritoriale ale Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

d) să aplice, în exercitarea profesiei sale, mijloacele şi metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale clientului;

e) să ţină dosarele de asistenţă juridică în modul stabilit de statutul profesiei de avocat;

f) să ţină registrul actelor certificate în condiţiile art. 8 alin. (4). Forma şi conţinutul registrului se aprobă de către Consiliul Uniunii Avocaţilor;

g) să dispună de spaţiu necesar pentru acordarea asistenţei juridice;

h) să informeze Ministerul Justiţiei şi Uniunea Avocaților, în termen de 10 zile, despre schimbarea datelor de contact, a sediului cabinetului sau biroului asociat de avocaţi;

i) să urmeze anual cursuri de formare profesională continuă, în volum de cel puţin 16 ore, conform planului aprobat de Consiliul Uniunii Avocaţilor;

j) să prezinte Consiliului Uniunii Avocaţilor, în termen de 5 zile de la scadenţă, dovada achitării amenzii;

k) să respecte normele Codului deontologic al avocatului şi prevederile statutului profesiei de avocat.

(2) Avocatul nu este în drept să acorde asistenţă juridică persoanei dacă:

a) în cauza dată, el acordă sau a acordat asistenţă juridică unor persoane ale căror interese vin în contradicţie cu interesele persoanei în cauză;

b) în cauza dată, el a participat în calitate de judecător, procuror, persoană care efectuează urmărirea penală, expert, specialist, traducător, martor sau martor asistent;

c) la urmărirea penală sau la examinarea cauzei date, a participat o persoană cu care avocatul se află în raporturi de familie, de rudenie sau care îi este afin;

d) există un conflict de interese.

(3) Avocatul nu are dreptul să acţioneze contrar intereselor legitime ale clientului, să ocupe o poziţie juridică fără a o coordona cu acesta (cu excepţia cazurilor cînd clientul îşi recunoaşte vina), să refuze, fără motive întemeiate, apărarea bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a condamnatului, la care s-a obligat.

Articolul 56. Răspunderea disciplinară.

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, ale altor acte normative ce reglementează activitatea de avocat, precum și încălcarea gravă a normelor Codului deontologic al avocatului constituie temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a avocatului.

(2) Sesizările referitoare la acţiunile avocaţilor, precum şi informaţia cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuţiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică şi disciplină. În cazul existenţei unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control. Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului.

(3) Comisia pentru etică şi disciplină trebuie să solicite avocatului căruia i-a fost intentată procedura disciplinară explicaţii în scris, acte şi alte materiale necesare pentru adoptarea unei decizii obiective.

(4) În cazul în care se adeveresc unele abateri comise de avocat, preşedintele Comisiei pentru etică şi disciplină prezintă materialele despre avocatul în cauză spre examinare comisiei.

(5) Examinarea de către Comisia pentru etică şi disciplină a materialelor ce ţin de abaterile disciplinare constituie o procedură disciplinară.

(6) Comisia pentru etică şi disciplină adoptă una din următoarele decizii:

a) privind aplicarea sancţiunii disciplinare;

b) privind efectuarea unui control suplimentar;

c) privind lipsa încălcărilor în acţiunile avocatului;

d) privind încetarea procedurii, în cazurile stabilite de prezenta lege.

(7) Decizia Comisiei pentru etică şi disciplină se face publică.

(8) Avocatul căruia i s-a intentat o procedură disciplinară este în drept să asiste la examinarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere disciplinară şi să dea explicaţii.

Relevante speței este și următoarea prevedere din Codul deontologic al avocaților Baroului din Republica Moldova :

În Republica Moldova avocatul îndeplineşte un rol iminent în protecţia drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Misiunea avocatului nu se limitează la executarea fidelă a unui mandat în cadrul legii. Într-un stat de drept, avocatul este indispensabil justiţiei şi justiţiabililor, sarcina lui constând în apărarea drepturilor şi libertăţilor clienţilor săi.

Scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie acordarea de asistenţă juridică calificată persoanelor fizice şi juridice în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor lor legitime.

În executarea profesiei avocatul este obligat să acţioneze pentru asigurarea accesului liber la justiţie şi a dreptului la un proces echitabil, să acţioneze prin toate mijloacele legale pentru a proteja profesia, demnitatea şi onoarea corpului de avocaţi.

Instanța reține că, reclamantul a înaintat plângere către Comisia de etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, în vederea atragerii avocatului Constantin Turuta la răspundere disciplinară, pentru prezentate unei copii adeverite de acesta, care după cum s-a arătat în raportul de expertiză era falsă.

La acest aspect de reținut prevederile art. 8 al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, care prevede următoarele : (4) <u>În procedura de acordare a asistenţei juridice, avocatul poate adeveri copii şi extrase din acte şi poate certifica semnăturile de pe actele necesare pentru acordarea asistenţei juridice. Avocatul nu poate efectua aceste acţiuni pentru sine, pentru membrii familiei sale, pentru rude sau afini. (5) Acţiunile specificate la alin. (4) se certifică prin semnătura şi ştampila avocatului, în cazul în care dispune de aceasta, cu indicarea datei şi menţionarea corespunderii cu originalul</u>.

Suplimentar, având în vedere dubiile reclamantului referitor la autenticitarea înscrisului prezentat de către persoana terță într-un proces civil, la caz este de menționat prevederile art. 139 CPC - Aprecierea autenticităţii probelor scrise, care prevede următoarele :

(1) Documentele şi alte acte eliberate de autorităţi şi de persoane cu funcţie de răspundere în limitele competenţei şi împuternicirilor lor se prezumă a fi autentice. Dacă are unele suspiciuni în privinţa autenticităţii lor, instanţa este în drept să ceară din oficiu ca autoritatea sau persoana cu funcţie de răspundere care le-a eliberat să certifice autenticitatea lor. Autenticitatea documentelor şi a altor acte eliberate de autorităţile străine se determină conform art.466.

(2) La evaluarea documentelor şi altor înscrisuri, instanţa judecătorească trebuie să se încredinţeze, în raport cu alte probe, că documentul ori un alt înscris este emis de autoritatea autorizată, că este semnat de persoana împuternicită, că documentul conţine toate elementele prescriptibile unor astfel de documente.

(3) La constatarea veridicităţii copiei de pe document sau de pe un alt înscris, instanţa judecătorească verifică procedeul tehnic de copiere, garantarea identităţii cuprinsului copiei cu cel al originalului, modul de conservare a copiei.

(4) Instanţa judecătorească nu poate considera dovedit un fapt adeverit numai prin copia de pe document, dacă originalul este pierdut, iar copiile de pe el prezentate de părţi nu sînt identice, rămînînd imposibilă determinarea prin intermediul altor probe a adevăratului cuprins al originalului.

(5) Dacă una dintre părţi sau un alt participant la proces intenţionează să împiedice utilizarea în judecată a documentului sau a unui alt înscris prin lichidarea sau prin aducerea lui la inutilizabilitate, afirmaţiile persoanei interesate despre cuprinsul documentului pot fi considerate de instanţă ca fiind doveditoare.

(6) Puterea probantă a documentului sau a unui alt înscris deteriorat (cu ştersături, radieri, completări etc.) se stabileşte de instanţă după intima ei convingere.

Prin urmare, nu ține de competența Comisiei pentru etică și disciplină a UAM, de a da apreciere autenticităţii înscrisurilor/probelor prezentate de către avocați în proces, aprecierea autenticităţii acestora fiind de competența instanței de judecată.

În concluzie, avocatul poate doar certifica copia „conform cu originalul” prezentat lui, însă în același timp avocatul nu conferă actului valoare probată absolută, veridicitatea probei în procesul civil se stabilește doar de către instanța de judecată.

În contextul dat instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii : 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Potrivit art. 87 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreţionar, pentru investigarea stării de fapt.

Conform art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.

În lumina celor relatate, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 93 Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că acțiunea reclamantului, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Or, activitatea administrativă efectuată de către Comisia pentru etică și disciplină a UAM, este una legală și întemeiată, la soluționarea speței cercetînd complet și multiaspectual circumstanțele, și în limita competenței a emis actul administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

Instanța nu poate reține argumentele reclamantului, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar argumentele privind temeinicia pretențiilor formulate de către reclamant, sunt neîntemeiate și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept. Or, simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

De altfel, reclamantul nu a convins instanța de judecată prin argumente plauzibile și probe concludente precum că pîrîtul ar fi acționat arbitrar sau abuziv în activitatea administrativă înfăptuită, iar verificând acțiunile ultimului s-a constatat că dreptul discreționar a fost exercitat în limitele legale, conform scopului urmărit de lege și cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita pîrîtului este conformă cadrului legal citat supra, actul contestat de reclamant a fost motivat în fapt și în drept, precum și a fost emis în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În asemenea conjunctură faptică, nu pot fi satisfăcute cerințele reclamantului cu privire la anularea Deciziei Nr. 3/6/2023 din 20.03.2023 și respectiv obligarea Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din RM să emită o decizie de sancționare a avocatului Constantin Turuta, pe marginea plîngerii depuse de Andrei Ciorbă, dimpotrivă admiterea unei asemenea pretenții ar desconsidera materialul probatoriu concludent și pertinent acumulat pe marginea cauzei judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Andrei Ciorbă împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, persoană terță Constantin Turuta, cu privire la anularea actului administrativ - Decizia Nr. 3/6/2023 din 20.03.2023, obligarea emiterii actului administrativ solicitat, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,

judecătorul Igor Barbacaru